

RAGADD MEG AZ ÁLDÁSODAT!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 01. 09.

A mai napon szeretném folytatni azt a tanítást, amit elkezdtem még karácsony előtt, talán valamennyire emlékeztek rá, annak az volt a címe, hogy: *Mit szeretnél, csodákat vagy áldásokat?* Akik nem hallották, vagy most vannak először közöttünk, hiszem, hogy ők is be tudnak csatlakozni. Ezt a tanítást a folytatásának szánom, bár egy kicsit más irányba fogunk kanyarodni, a címe: *Ragadd meg az áldásodat!* Ámen! Igen!

Nem sok embernek van megértése arról, hogy mi a különbség az áldott ember, és az áldásokban járó, az áldások megnyilvánulásaiban járó ember között. A legtöbb esetben azt gondolják, azt hiszik, nemcsak keresztények, hanem világban lévő emberek, hogy az az áldott ember, akinek az életében sok minden jó dolog megnyilvánul. Ma szeretnék erről úgy beszélni és úgy tanítani, ahogy azt a Biblia tanítja, azaz szeretnék Isten szemszögéből beszélni erről. Mert ez így, ebben a formában nem pontos. Azt gondoljuk időnként, hogy ha jó munkahelyem van, ha jó kapcsolataim vannak, ha jó házasságban élek, ha békességem van, egészséges vagyok, akkor vagyok áldott. Ha ez nincs jelen az életemben, a kézzel fogható, fizikai valóban ez nincs jelen, akkor nem vagyok áldott.

Ezzel ellentétben, az Újszövetség Igéje, az újszövetségi felfogás nem így beszél erről. Az Újszövetség Igéje azt mondja, hogy te áldott vagy Krisztusban, ha elfogadtad Őt, ha újjászülettél Jézus Krisztusban, akkor te áldott vagy. És onnantól kezdve, hogy áldott vagy Krisztusban, kell, hogy egyre inkább megnyilvánuljon az életedben az az áldás, ami már a tiéd. Értitek a különbséget, ugye? Tehát az egyik helyen az emberek mutatnak arra, hogy majd, ha valami megnyilvánul az életemben, azt nevezem én áldásnak, azt nevezem én annak, hogy áldott vagyok, azt nevezem én annak, hogy én vagyok az az ember, akit Isten megáldott. Ha pedig nincs ez a megnyilvánulás, mert éppen el kellett hagynom a munkahelyemet, vagy éppen átmegegyek egy krízisen, vagy valami veszteség ért, éppen valami átmeneti hiányban szenvedek, akkor én áldatlan állapotban vagyok.

Ezzel szemben a Biblia nem ezt mondja, ezért nagyon sok Igét fogunk ma megnézni. Meg fogjuk nézni az ószövetségi szemléletet, és az újszövetségi szemléletet is ezzel kapcsolatban. Megnézzük, hogy az ószövetségben Isten népe, a választott nép, Izráel hogyan lehetett áldott, és mi hogyan lehetünk áldottak, illetve miért vagyunk áldottak és ez az áldás hogyan nyilvánul meg.

Az áldások megnyilvánulásairól igazából majd a jövő héten fogsz hallani, hogy hogyan tudod te előmozdítani azt, ami már a tiéd, de egy felfogásbeli, egy szemléletbeli különbség van aközött, hogy elfogadod és elhiszed, hogy áldott vagy, és dolgozol azon, hogy ez az áldás megnyilvánuljon, vagy pedig azt gondold, hogy nem vagy áldott, és dolgoznod kell azért, hogy áldott legyél. Értitek a nagy különbséget?

Ha nem, akkor az alkalom végére biztos, hogy meg fogod érteni, mert ma erről fogok végig beszélni. Mert ez a fajta felfogás és szemlélet, ami volt az ószövetségben is, meg amiben ma is élnek sokan, akadálya annak, hogy Isten áldásai, amelyek már egyébként a miénk, megnyilvánuljon. Tehát nagyon sokszor mi magunk vagyunk az akadályai annak, hogy Isten áldásai megnyilvánuljanak az életünkben. Nem Isten tartja vissza az áldást! Ő nem zárta el az áldás-csapot! Ő nemcsak csöpögteti épphogy az Ő áldásait ránk. Ő kinyitotta, kitérte a kapukat, és nemcsak, hogy folyamatosan jöjjön ránk, hanem már mindent odaadott. Az én feladatom a megértés arról, hogy már minden az enyém, arról, hogyan tudom én ezt felszabadítani, hogy ez ténylegesen, fizikai valójában az enyém, birtokosként az enyém legyen. Hogy megnyilvánuljon, hogy én tényleg egészségben élek, tényleg bővülködésben, gyarapodásban, túlradásban, termékenységben élek, ez az én feladatom!

Nem Isten felelőssége az, hogy te boldog legyél. Nem Isten felelőssége az, hogy az életedben, a hétköznapijaidban, a fizikai valódban áldott legyél. Isten az Ő részét megtette. És tudod, a tudatlanság soha nem volt áldott! A legnagyobb ellensége a hitünknek az, ha nem tudunk dolgokról. Ha nem tudjuk, hogy mennyire áldottak vagyunk, akkor nem fogunk abban élni. De ha tudod, ha megismered Őt, megismered azt, amit Ő tett érted, egész más lesz a hited minősége. Egész más lesz a gondolkozásmódod, és egész más lesz a bátorságod akkor, amikor imádkozol. Minden megváltozik.

Tehát igazából arról szeretnék ma beszélni, hogy lásd magad úgy, ahogy Ő lát téged! Ez a szemlélet az, amitől az ördög meg akar téged fosztani azért, hogy úgy lásd magad, ahogy a saját elmédből látod magad. Öregnek, nyugdíjasnak, fiatakorúnak, depressziósnek, meg mit tudom, én milyennek lásd magad, amit mondott rád az orvos, meg mondott rád apu, meg a férjed meg a feleséged meg a szomszédod, meg a főnököd, meg nagyon-nagyon régen, évezredekkel ezelőtt a régi pásztorod. Mert itt biztos nem hallottál olyat, én legalábbis nem szerettem volna soha senkinek olyat mondani, hogy te nem vagy áldott.

Van egy definíciója az egyik bibliai értelmező szótár szerint az áldásnak. Ami így hangzik valahogy: *Az áldás Istentől származó természetfeletti támogatás, amely az ember földi sorsának alakulását pozitív irányba befolyásolja.* Ha ez igaz, márpedig én úgy hiszem, hogy igaz, akkor nem a fizikai megnyilvánulások az elsődleges bibliai értelemben vett áldások a mi számunkra, hanem azok, amiket mi áldásnak mondtunk régen, vagy gondolunk, azok az áldásnak a megnyilvánulásai. Tehát a fejlődés, a siker, az egészség, a bővölködés, a jó kapcsolatok, a termékenység, a felemelkedés, az, hogy lehetőség van döntéseket hozni a saját életedben, ezeken végig fogunk menni majd az 5. Mózes 28. rész alapján. Ezek mind-mind áldások, de igazából annak a megnyilvánulásai. Mert az áldás maga nem egy kézzel fogható dolog, hanem ez egy jóindulat, egy kegyelem Istentől, amit Ő odaadott neked. Halleluja! Halleluja!

Hadd mondjak valamit még itt, mielőtt tovább megyek, hogy egy kicsit az elméteket meg a sajátomat is tágítsam. Azt gondold, hogy akinek sok pénze van, az feltétlenül Istentől áldott? Ugye, hogy nem. Nem! Volt, aki határozottan mondta, volt, aki bátortalanul, de gondold bele, ahhoz, hogy több pénzed legyen és gyarapodó életet élj fizikailag, mindenképpen szükséged van Istennek az áldására? Nem. Nem tudod, miről beszélek? Egy munka, két munka, három munka, túlóra, és máris több pénzed van, nem? Isten áldásaképpen? Nem feltétlenül. És ott van még a törvénytelen oldala: a sikkasztás, a bűnözés, a mit tudom én, a drogárúsítás, meg a prostitúció, és lehetne sorolni a legszélsőségesebb dolgokat, amik sok pénzt hozhatnak egy embernek. Isten áldása az? Ugye, hogy nem. Természetesen nem. Tehát az áldás elsősorban nem a kézzelfogható dolog, hanem az, amit Istentől kaptunk, ami kitöltetett a szívünkbe. És amikor erről a megértés megvan, igazából mindened megvan. Azt gondoljuk, hogy akinek az életében nagyon-nagyon sok áldás megnyilvánul, az biztos szellemi ember. Nem feltétlenül van így. Mert például a maffiózók, meg a drogkereskedők – hogy szélsőségeket mondjak – nem feltétlenül mondanám rájuk azt, hogy ők az Istennek az áldottai. Ugye?

Lapozzatok velem a Példabeszédek 10,22-re. A régi Károli fordítás szerint fogom felolvasni, amely így hangzik:

Példabeszédek 10,22. régi Károli fordítás

22. Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és mellette nem gyarapít a fáradalom.

Szeretném, ha értenéd, hogy ma nem anyagi dolgokról, tehát nem pénzügyi dolgokról szeretnék beszélni. Az egy kis része az áldásnak, az áldások megnyilvánulásainak. Egy fontos eszköz a pénz a kezünkben, mert tudjuk azt jól használni, jól forgatni. Isten terve, szándéka az, hogy anyagilag is jómódban éljünk. Nem csupán önös érdekből és célból, hanem azért, hogy tudjunk másokat támogatni, segíteni, és tudjuk az Ő királyságát ezzel is építeni. „Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és mellette nem gyarapít a fáradalom.” Hogy lehetséges az, hogy az emberek tényleg vállalnak kettő, három, vagy akár négy munkahelyet meg túlórát,

sok pénzért, és tönkre teszik magukat. Ugye, ez nem áldás? Itt az Ige azt mondja, hogy amikor az Úr áldása van feletted, amikor az Ő áldásainak a megnyilvánulásaiban jársz, akkor bizony nem a fáradtságos munka lesz az, ami téged gyarapodóvá tesz! Ez nem jelenti azt, hogy nem kell keményen dolgoznod, hogy nem kell szorgalmasnak lenned, vagy időnként túlóráznod akár, vagy nem kell sok energiát befektetned, hanem arról beszélek, hogy különbség van Istentől áldottnak lenni, és különbség van a világtól áldottnak lenni.

Az ószövetségben minden áldás az ember cselekedete által volt elérhető. Az újszövetségben minden áldás Jézus által MÁR ELÉRHETŐ! Habár nem csinálunk mindent jól, nem csinálunk mindent tökéletesen, mégis továbbra is áldottak vagyunk, mert Krisztusban vagyunk. Ez fantasztikus dolog, nem? Továbbra is áldottak vagyunk, mert Krisztusban vagyunk. Az ószövetségben az áldások az ember teljesítményétől függtek. Az újszövetségben az áldások megnyilvánulásai nem ilyen egyértelműen a teljesítményedtől függenek. Mert most már hit által tudsz áldott lenni, mert hiszel abban, hogy áldott vagy, nem kell hozzá cselekedned. Az ószövetségben nem kellett hitben járni ahhoz, hogy áldottak legyenek, hanem mit kellett tenniük? Olvasom az 5Mózes könyve, 28. fejezet 1-2-es versét. Az áldások ígérete van itt felsorolva, mindenki ismeri, remélhetőleg mindenki fejből tudja álmából felébresztve is felsorolni ezeket, hogy igen, ez vagyok én – de figyelj, hogyan kezdődik ez a fejezet! Azzal a szóval kezdődik, hogy: Ha. Ha! És szeretném tudatosítani benned, hogy az ószövetségről beszélünk itt, amikor erről az Igéről olvasunk. Akkor az áldások felsorolása a mai napon ugyanígy vonatkozik ránk, mint az ószövetségben nekik? Figyeld nagyon jól!

5Mózes 28,1–2.

1. Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened;

2. És reád szállanak mindez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára.

Halleluja! Ez egy jó igevers, annak ellenére, hogy itt feltételhez van kötve. És amit nem látnak újszövetségi hívők sem nagyon sokan, hogy itt nem arról van szó, hogy próbálj meg minél jobban, minél teljesebben jól tenni – ószövetség, törvény, zsidóságról beszélünk –, hanem van ott egy szó, ami úgy szól, hogy *minden*. Minden parancsolatot! Minden parancsolatot. Ki volt az, aki képes volt arra az ószövetségben, hogy minden parancsolatot, mint az Úrnak minden szavát, mindent Jézus előtt betartson. Ki volt erre képes? Senki! Mégis voltak áldott emberek? Hogyne. Persze. Voltak. Akkor hogy kell ezt nekünk értelmezni? Nagyon sokan egy ilyen teljesítményközpontú gondolkodásban élnek az újszövetség alatt is, pedig az újszövetség, amiben mi élünk, egész másról szól. Ha valaki szerette volna, hogy minden áldás, amik a következő igeversekben fel vannak sorolva, beteljesedjenek rajta, akkor minden egyes parancsolatot tökéletesen be kellett tartani, és engedelmeskedni minden egyes szónak, amit Isten mond. Akarjuk mi ezt? Köszö, én nem! Ha te most erre azt mondtad igen, hála Istennek, hogy volt valaki, aki minden parancsolatot tökéletesen megtartott. Volt valaki, aki betöltötte a törvényt. Volt valaki, aki mindig minden körülmények között engedelmes volt. És volt valaki, aki belépett a mi helyettesítőnként arra a helyre, ahova mi nem tudtunk volna saját erőnkkel belépni. Ez nemcsak a megváltásról szólt, nemcsak arról, hogy eltörölte a bűneinket, hanem arról is szólt, hogy amit Ő megkapott az engedelmisségéért, és azért, mert tökéletes életet élt, azt Isten odaadta nekünk is, mert mi Őbenne vagyunk az újjászületés által. Ez döbbenet! És ez hit által történik. Amikor arról beszélünk, hogy Isten Önmagát adta értünk és hogy mi az Ő igazsága vagyunk Krisztusban, tudod-e, hogy ez mit jelent? Olvasom ismét:

„Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát”. Mondhatni azt, hogy Jézus szorgalmasan hallgatott az Úrnak az Ő Istenének szavára, és megtartotta és teljesítette minden parancsolatát, amelyeket Isten parancsolt Néki. Akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tette Őt az

Úr, az Ő Istene. Így van ez? Így történt ez? Jézus mindenképp felett való lett? Felmagasztalta Isten Őt a maga jobbára? Igen, ezt írja a Filippi levél, minden néven felül emeltetett, minden néven felül lett magasztalva. Mert alázatos volt. És te, amikor újjászületted, Krisztusba kerültél bele. Ugyanazt kaptad meg, és ugyanúgy vagy ezen a földön, mint ahogy Ő van a mennyben. Ezt is a Biblia így mondja szó szerint, hogy „amint Ő van, úgy vagyunk mi is ezen a világon.” És azt a törvényt, azt a tökéletességet, azt a helyes erkölcsi és mindenféle jó életvitelt, amit Jézus tökéletesen megtett és véghezvitt, azt Isten úgy számítja be neked, mintha te tetted volna meg. „Én?!” – kérdezed. Ugye, ez a vallásos gondolkozásmódtól teljesen kívül esik? Mert mi teljesítményközpontúak vagyunk, és azt mondjuk, hogy az a jó ember, aki jókat cselekszik. Az a jó ember, aki erkölcsösen él, az a jó ember és az a kiváló ember, aki szépen neveli a gyerekeit, akinek az áldások megnyilvánulnak az életén. De ez az ember gondolkozásmódja. Isten gondolkozásmódja az, ami le van írva. És Ő úgy gondolkozik rólad, hogy Ő ezt már odaadta neked. Erről ír többek között az Efézusi levél 1. fejezet 3-as verse, hogy minden szellemi áldással meg vagytok áldva. A Róma 8,32-t is fel fogjuk majd olvasni, ahol azt írja Pál apostol, hogy Isten Jézust odaadta nekünk, és Vele együtt mindent nekünk ajándékozott. Mi módon ne adott volna mindent Vele együtt nekünk? Tehát ahhoz, és már most a jövő heti prédikációból kapsz ízelítőt, ahhoz, hogy az áldások megnyilvánuljanak az életedben, hogy kézzelfoghatóvá váljon számodra az, amiről itt majd a következő igeversék nagyon szépen beszélnek, ahhoz az kell, hogy megismerd, ki vagy te Krisztusban! Hogy te mennyire nagyon áldott vagy! Hogy ez már mind a tiéd!

Annyira nagyon sok dolog van, amiről lehetne beszélni, és azon gondolkodtam, hogy fog ez beleférni a mai napba – hát nem fog beleférni. Tizennégy áldásról szóló igeverset tartalmaz itt a Biblia, utána pedig, akik bibliaolvasók, bibliafordítók vagytok, tudjátok, hogy kb. ennek a négyszerese van leírva a következő Igékben, ami az áldás ellentétéről, az átokról szól. Gondolkodtam ezen én is és gondolom sokan, hogy mi ez az arány? Ez nem tetszik. Ennyicske áldás és ennyicske átok volt az ószövetségben a zsidókra. Aztán mi újszövetségi hívők már nem így kell, hogy tekintsünk erre. Mert elkezdtem olvasni tegnap az átkok felsorolását, ami pont az ellenkezője az áldásnak, és minden igevers után ki tudtam jelteni, és ki is mondtam hangosan azt, hogy ez nem vonatkozik rám, én áldott vagyok Krisztusban! Dicsérlek Téged, Jézus! Tehát ha van tizennégy igevers, ami az áldásokról szól, fölolvassod magad, és azt mondod, hogy köszönöm, hogy ez az enyém, utána négyszer annyi alkalommal elmondhatod, köszönöm, hogy ez nem vonatkozik rám, mert én áldott vagyok! Érted a felfogásbeli különbséget? Hogy még, amikor az ószövetségi átkokat sorolja a Biblia, akkor is mondhatod azt, hogy én áldott vagyok, hogy ez nem rám vonatkozik, ez nem az én osztályrészem. Halleluja!

Tehát minden áldás, ami itt fel van sorolva, minden az enyém, mert Krisztus szorgalmasan hallgatott az Úrra, mert megtartotta és teljesítette minden parancsolatát, és a Krisztusban való hitem által minden áldás az enyém. Nem azért, mert mindent jól csinállok, hanem azért, mert Ő mindent jól csinált. Tehát ez a tulajdonjog, az áldás tulajdonjoga, ez az enyém már. Onnantól, attól a pillanattól kezdve, hogy beleszülettem Krisztusba. Onnantól kezdve, hogy beleszülettem Krisztusba, hogy újjászülettem, én már áldott vagyok. Alanyi jogon én már áldott vagyok Istentől! Alanyi jogon én már győztes vagyok! Én már sikeres vagyok! Én már betöltekeztem minden szellemi áldással, ez már hozzám tartozik. Hármassal vers:

5Mózes 28,3–5.

3. Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben.

Nagyon sok más fordítást is elolvastam, de mégis úgy döntöttem, hogy az egyik legrégebbi magyart, a Károlit, mert számomra ez adja vissza legjobban azt, amit Isten mondani akar. Vannak nagyon jó bibliafordítások, amelyekben benne van egy kicsi magyarázat, a fordító magyarázata, és nem baj, ha ilyeneket olvasunk, de mindig vissza kell térnünk oda, arra a pontra, amit Isten akar mondani, nem pedig amit az ember akar megmagyarázni belőle. Tehát

itt az Ige azt mondja, hogy mindegy, hogy hol laksz. Mindegy, hogy falun, vagy városban, vagy a híd alatt, áldott vagy. Áldott vagy! Ez a tiéd. Mondják a városban az emberek, itt nem lehet igazán áldottnak lenni, ha falun laknék, vagy vidéken valahol, lenne egy kis konyhakertem, meg tudnám magamnak a kis zöldségeket termelni, tudnék egy-két csirkét, disznót tartani, sokkal könnyebb és sokkal áldottabb lenne az életem. Meg gyümölcsfák, meg békesség, meg madárcsicsergés, meg minden. Sokkal áldottabb lennék vidéken! Egy-két vidéki ember mit mond? Itt semmi munkalehetőség nincs, utazni kell a nagyvárosba, hogy tudjak valamit dolgozni, hát a városban lehetek csak áldott! Nekem oda kell menni!

De az a helyzet, hogy ott vagy áldott, ahol Isten akarata szerint lenned kell. Ha Ő arra hívott el, hogy abban a vidéki városban vagy faluban lakj, akkor ott fog megáldani, ott fog megnyilvánulni az áldásod. Ha arra vagy elhívva, hogy városban, vagy nagyvárosban élj, akkor pedig ott. Ez nem attól függ, hogy milyen körülményeid vannak a láthatókban, hanem attól függ, hogy Isten hova hívott el téged, mert van Istentől egy elrendelt helyed, és ez a hely a te számodra a bőség helye. Az a hely ott van, ahova Isten téged elhelyezett, és ott az áldás megnyilvánul. Ez mindegy, hogy a városnak a pereme, vagy a városnak a közepe, a híd alá biztos nem hívott el senkit Isten. Legalábbis ezt nem feltételezem Róla. Menjünk tovább!

4. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.

Azt mondják erre a vidéken lakók: halleluja! A városban lakók, hogy hol? Az erkélyen lesznek a juhok megszorodva nekem, a panellakásban? Abban az időben nem voltak társasházak, meg lakóparkok, mint manapság, természetesen ez az igevers szó szerint is értendő, de van ennek egy másik, mélyebb tartalma. Ez Ige alapján mondhatjuk azt, hogy hihetsz abban, hogy áldott lesz a te gyermeked, a növényeid, az állataid, minden. Minden. Mindened. Mindened. Mindened! Még a halaid is az akváriumban, otthon. Minden, ha csak az van. Nem mindenkinek van halastava. Ahova Isten elhívott, ott az az áldás rád vonatkozik és rád igaz. Ötös vers:

5. Áldott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd.

Áldott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd. Mi a kosár? Meg mi ez a teknő? Ezek igazából használati tárgyak. Úgy is mondhatnánk, hogy tárolóeszközök. Nem? Sütőteknő, kosár. Gondolkodjunk ezen együtt. Mit jelent ez nekünk? Mit jelent ez vajon? Kell valamit tenned abba a kosárba, hogy Isten azt meg tudja áldani. Kell valamit tenned abba a sütőteknőbe. Valamivel kell foglalkoznod. A kamrádba kell valami, amit betegyél. Isten azt sokszorozza meg számodra, amit te csinálsz, amit te elvetsz. Ez a királyság alapelve. Tehát amivel foglalkozol, a kezed munkáját áldja meg. Ha nem foglalkozol semmivel, úgy is mondhatnánk, ha nem dolgozol, nincs mit megáldania. Fel kell hagynunk azzal, hogy panaszkodunk ésátkozzuk magunkat a szavainkkal, hogy nekem semmi sem sikerül, itt nem terem meg semmi, nekem nincsenek barátaim, engem mindenki megvet, engem senki nem szeret, engem senki nem ért meg! Fel kell hagynunk ezzel, mert azt mondjuk gyakorlatilag ezekkel a panaszkodó, nyafogó szavakkal, hogy nem vagyok áldott. Mit tettek, mit mondtak a zsidók a pusztában, Egyiptom után? Nem vagyok áldott, nem vagyok áldott, nem vagyok áldott, nem vagyok áldott! Folyton arról beszéltek, hogy ők nem áldottak. Annak ellenére, hogy Isten áldásai egyértelműen megnyilvánultak az életükben. Így van? Folyamatosan Isten áldásaiban jártak, de ők nem erre az áldásra, hanem valami egészen másra tekintettek. Valami egészen másra tekintettek, nem erre az áldásra. Az 5Mózes 30. fejezet 19-es verse egy kulcsige ahhoz, hogy megértsük ezt.

5Mózes 30,19.

19. Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam élőtkbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod.

Halld meg, amit most mondok! Ha ez Ige alapján nyugodt lelkiismerettel, nagy határozottsággal, nagy bátorsággal tudod állítani nekem azt, hogy te áldott vagy, hogy megnyilvá-

nulnak-e az áldások az életedben, ez a te választásod. Hallottad? Nem nagyon, mert nem nagyon reagáltál. Olvassátok az Igét, ami ki van vetítve! Azt mondja Isten, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot, kettőspont! – és megmagyarázza az áldást és az átkot. Itt van az, amit neked tenned kell, válaszd az életet, válaszd azért az áldást.

Isten azt mondja, hogy ez a te felelősséged, a te választásod. Mondod, hogy az én választásom? Hogy lenne már ez az én választásom? Nem tehetek arról, hogy milyen családba születtem, nem tehetek arról, hogy milyen tehetségeket, meg képességeket kaptam, vagy éppen nem kaptam, nem tehetek arról, hogy milyen a temperamentumom, és csomó mindent elhárítunk magunktól, hogy nem tehetünk róla. Pedig az Ige azt mondja, hogy a mi választásunk. Úgy is mondhatnánk, hogy a te döntésed az, hogy kinek hiszel, és hogy mit hiszel el. Ha azt hiszed el, hogy nem vagy áldott, akkor nem leszel áldott. Ha azt hiszed el, hogy átkozott vagy, és ki vagy téve mindenféle külső nyomásnak, meg hatásnak, meg Covid-nak, meg politikusnak, meg hazug nyelvnek, szomszédnak, meg betegségnek, szegénységnek, meg mindenfélének, ha azt hiszed el, hogy ezek irányítják az életedet, akkor nem fognak megnyilvánulni az áldások az életedben. Legalábbis abban a teljességben, abban a nagyságban, abban a bőségben, ahogy Isten akarja.

Ha azt választod, hogy én áldott vagyok minden politikus, minden Covid, és minden gazdasági válság ellenére, én áldott vagyok, még ha kitesznek a munkahelyemről is, akkor is azt mondom, hogy áldott vagyok! Ez egy átmeneti időszak, nem tudom, hogy Isten mit tartogat a számomra, én áldott vagyok! Még ha a feleségem, vagy a férjem keresztülnéz is rajtam, én akkor is áldott vagyok! Ha nem engednek szolgálni, akkor is áldott vagyok, még ha pofonokat kapok jobbról-balról, meg fenékberúgásokat, akkor is áldott vagyok! Ez egy átmeneti időszak. Isten áldását bírom, az Ő jókedve van felettem, Ő szeret engem és megáldott engem, és pont! Valakitől azt hallottam a héten prédikálni, hogy ha esetleg megbetegednék és betegség miatt halnék meg, akkor tudjátok, mit írtatok a sírkövemre? Hogy ez az ember hitte, hogy Jézus sebeiben meggyógyult és áldott.

Nem a körülményeinktől függ az, hogy áldottak vagyunk, hanem a hitünkötől. Miben hiszel? Annyira könnyű nézni a negatív dolgokra, itt fáj, ott fáj, és egyből az kezd uralkodni az elmédben és a hitedben is, az érrendszeredben, ahogy gondolkozol dolgokról, hogy mennyi pénzed van, mennyi fizetésed van. Nem emiatt vagy áldott, hanem amiatt vagy áldott, hogy Isten megáldott. Ha hiszel ebben, gyere jövő héten, meg fogod látni, hogyan lehet ezt kibontani, hogy minél több minden megnyilvánuljon ebből. Magasan afelett szeretné Isten, hogy élj, mint ahogy most élsz, minden tekintetben. Sokkal jobban akarja Ő, mint ahogy te akarod, hogy az áldások megnyilvánuljanak. Mondd: Ez az enyém! Igen, ezt elfogadom!

Tudod, ez az év lesz az sokunknak, amikor ezt megláthatjuk. Kezdek ébredezni, látom! Tudod, miért? Azért, mert Isten azt mondta! Én hiszek abban, hogy akik hosszú évek óta ebben jártatok, ebben éltetek és a hiteteket gyakoroljátok, meg fogjátok látni azt, hogy jön valami olyasmi, mint amikor a gát átszakad, és azok a megnyilvánulások mintha eddig vissza lettek volna tartva, az akadályok elhárulnak, és most már árad mindaz, amit szeretnél!

Főlírtam egy prófécíát, december 31-én jött a szívemre ez. Táborban voltunk. A fiataloknak még el sem mondtam ott, mert az volt bennem, hogy itt fogom fölolvadni. Ifjúsági táborban voltunk akkor, és talán a délelőtti alkalmunkon, dicsőítés közben szólt a szívemhez ez. Nagyon kísértetiesen hasonlított egy 2013-ban elhangzott szekszárdi próféciahoz. Annak az volt a lényege – nem szégyellem, elmondom ezt –, a központi üzenete, hogy a 2014-es év egy olyan év lesz a számotokra, amikor nagyon sok minden, amit magként elvetettél az elmúlt években, most termővé fordul, gyümölcsözővé válik, és meg fogod látni a kézzelfogható eredményét annak, amiben hittél éveken keresztül.

Nem tudom, ki hogy volt vele akkor ott Szekszárdon, az én életemben ez beteljesedett 2014-ben, és onnantól kezdve is folyamatosan ebben élek. Nem mintha előtte nem lettünk volna áldottak, de akkor az áldásaink nagyobbá váltak, mintha nagyobb átmérőjű csövön

áradtak volna. Amikor a tölcserbe nem befelé teszel valamit, hogy éppen, hogy csak, hanem a másik irányba jön valami. Amit most leírtam, nagyon hasonlít ehhez, de én ezt úgy hiszem, hogy nem én kaptam személyesen, hanem a gyülekezet. Tehát ez mindannyiunkra vonatkozik. Azért azt el kell mondanom, hogy ahhoz is hit kell, hogy ez valóságba jöjjön mindannyiunk életében, mert ez sem automatikus. Egy prófécia nem arról szól, hogy ha akarod, ha nem, az mindenképpen úgy lesz. Együtt kell működni, közre kell működni Istennel.

Így hangzik a mostani prófécia: *Összetörik, átszakad a gát egyének, személyek, gyülekezetek felett, amelyek az áldás kiadását gátolták. Az áttört gáton Isten elsöprő ereje elhozza azt a megnyilvánulást, amire sokan vártak régóta. Isten olyan útjait, megnyilvánulásait fogod meglátni, ami új lesz számodra. Az Ő Szelleme korlátok nélkül fog folyni, és felszabadít.*

Ezt írtam le december 31-én, erre az évre vonatkozóan. Mit kezdjünk ezzel? Egy ilyen üzenet, egy ilyen bátorítás, nevezzük prófeciának, vagy mindegy minek nevezzük, bármikor elhangozhat, az év bármely napján. Bármikor bátoríthatjuk egymást azzal, hogy valami jó dolog fog történni veled. Ez minden napon aktuális kétezer éve, hogy valami jó dolog fog történni. Hihetsz benne.

Bizonyára sokszor voltak az elmúlt években, évtizedekben, évszázadokban olyan kijelentések, amik így az emberek által generált, „valami jót akarok mondani” dolgok, és így bátorítjuk egymást. Én ezt nem akartam, nem vártam, hogy én most valami prófeciát akarok erre az évre. Mindig kerestem, kutattam minden év végén, hogy majd mit hoz a következő év, most is így volt. De nem akartam leírni semmit, és egyszer csak elkezdtünk egy dalt: Törj össze, lánc, törj össze, lánc! Imádatban, dicsőítésben voltunk, és egyszer csak ez így megütötte a szívemet. Gondoltam ezt leírom, és ti meg ítéltétek meg. Én úgy hiszem, hogy ez a miénk.

Egyébként, ha visszafelé nézünk, szerintem a tavalyi év nagyon áldott volt. Isten egészen másképpen néz ilyen helyzeteket, mint ahogy mi. Nagyon-nagyon áldott dolgok történtek velünk tavaly, meg tavalyelőtt is, meg idén is jó dolgok fognak történni velünk. Úgy hiszem, hogy az, amire sokan várnak, hogy igazi áttörések legyenek, kézzelfogható dolgok, azokból sok minden meg fog nyilvánulni idén. Mivel ez nem automatikus, ezért prédikálni és tanítani is kell erről természetesen, és együtt kell működni a Szent Szellemmel. Többek között azért is van szó erről ma, így utólag értettem ezt meg. Hogy áldottak vagyunk-e, vagy áldottak leszünk-e ebben az évben, kinek a választása? Majd meglátom, ha jó év lesz, jó év lesz, ha nem lesz jó év, nem lesz jó év! Nem erre bátorít, nem erre tanít az Ige. Meg kell ragadnunk azt, ami a miénk, birtokba kell vennünk, ki kell járnunk az utat időnként, és néha harcolnunk is kell azért, hogy érvényesítsük a jogainkat Krisztusban. Az 5Mózes 28-ra visszalapozunk.

5Mózes 28,6–7.

6. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben.

Még egyszer: Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Kezdetek már egy kicsit fészkelődni: Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben! Halleluja! Az a lelkiület, amivel az Igét fogadjuk, és az a fajta mentális, érzelmi, meg mindenféle állapot, ahogy hallgatjuk az Igét, befolyásolja azt, hogy az Ige milyen hatást gyakorol ránk. Ha teljesen passzívak vagyunk, könnyen azon a körön kívülre kerülhetünk, oda ahol azok táborát gyarapítjuk, akik nem tapasztalják meg a megnyilvánult áldásokat. Nem arról beszélek, hogy érzelmi, vagy bármilyen kicsapongásban legyünk és úgy kell ugrálnunk, hogy itt dübörögjön a padló alattunk, nem erről beszélek. Hanem arról, hogy te is tudod nagyon jól, hogy milyen az, amikor friss vagy, és milyen az, amikor nem. Azt mondja az Ige, és engem ez lelkesít, hogy áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Ez azt jelenti, hogy mindig, minden körülmények között, ez én vagyok!

Miért van ez így? Mert én így döntöttem, és senki ez ellen semmit nem tehet. Áldott vagyok! Ha megkérdezed, hogy érzem magam, akkor azt mondom neked, hogy áldott vagyok. Áldott vagyok! Ha veszteség ér, akkor is azt mondom, hogy áldott vagyok. Ért már veszteség. Megtapasztaltam a Példabeszédekben leírt igeverset, amely azt mondja, hogy ha a tolvaj rajta

kapatik, hét annyit kell visszaadnia. Megtapasztaltam, hogy amikor ellopták a teherautómat, a vállalkozásom teherautóját pár évvel ezelőtt, abban az évben, pár napon belül a teherautónak a sokszorosa jött be. Jött egy új teherautó, és még afelett sok minden hozzá tartozó dolog. Azon gondolkoztam akkor is, meg utána is, amikor még egyszer-kétszer volt ilyen, hogy az ördög meg akart lopni, valamit ellopott, vagy tönkre tett, és utána Isten túláradó áldását tapasztaltam meg. Jött megint valami ilyesmi és elkezdtem magamban nevetni. Mondom, hogy hát te ilyen ostoba vagy? Hiszen ezzel az én malmomra hajtod a vizet, hétszer annyit kapok vissza!

Tudod, ebben nem csak hinni lehet, ezt meg lehet tapasztalni! Ez egy egész más gondolkozásmód, egy egész más hitrendszer, amikor az ember így él, hogy amikor veszteség éri, nem a kesergés, a depresszió, a csüggedés van jelen, hanem az, hogy én áldott vagyok. Ha Isten velem, ki lehet ellenem ugyan bizony? A sátán nem bölcs, csak ravasz, és próbál téged manipulálni, próbálja kicsavarni az Igét, és próbálja elfedni előled azt, hogy Isten mit tett érted. Próbálja azt elérni, hogy ne tudd meg, hogy Isten mennyire szeret, és hogy mennyire megáldott téged. Legyél kis tudatlan, kis passzív, magadba forduló, magadra úgy tekintve, hogy kis szerencsétlen, de Isten épp az ellenkezőjét kívánja és akarja neked!

Tudod, a sátán ravasz, de amit lehet tőle tanulni, hogy szorgalmas és kitartó. De a Szent Szellem bennünk van, Ő bölcs és mindenképp felett való. Őhöz képest egy pizsoknál is kisebb a sátán összes démoni seregével együtt az egész pokol. Nem egy nagy, hatalmas, erős, aki ellened van, és ha az egész serege, ha az egész pokol minden démoni hadserege ellened van, az is kevés, hogy legyőzze azt a Krisztust, aki benned él! Mintha ötven darab szúnyog támadna egyszerre ellened úgy, hogy te be vagy öltözve szkafanderbe. Kit érdekel? Lerázod magadról, ha tudod azt, hogy ki vagy te Őbenne. Ha tudod azt, hogy ki és ki nem a sátán, ismered a dolgait, ismered a ravaszságait, és ismered az útjait. Az ismeret, a megértés az, ami szabaddá tesz téged. Ezt mondja Jézus: az igazság megismerése szabaddá tesz téged. Nem vagy szabad valamilyen területen? Úgy érzed, hogy nem vagy áldott valamilyen területen? A házasságodban, a gyermekeddel való kapcsolatodban, vagy a szolgálatodban, vagy a tanulmányaidban? Ismerd meg az igazságot, és az meg fog téged szabadítani, szabaddá tesz! Halleluja!

Én döntöttem, és szerintem sokan ti is, hogy én áldott vagyok, és te is azt mondod, hogy áldott vagy. Tudod, az áldás az nagyon sokszor hangra aktivizálódik. Hangra, hogy kimondod, nemcsak úgy gondolkozol. Bár ha így gondolkozol, akkor van esély arra, hogy kimondjad, ha nem gondolkozol így, nem fogod kimondani sosem. Akkor azt fogod kimondani, ahogy gondolkozol. Ahogy gondolkozol, és amit kimondasz, gyakorlatilag az a hited, mert a hitedből beszélsz, a szíved teljességéből beszélsz. Amit kimondasz a hiteddel, addig mérsz el, egy lépéssel sem tudsz messzebbre, távolabbra menni, csak addig, amíg a szavaid elengednek téged. Úgy is mondhatnám, hogy addig mérsz el, ameddig a gondolataid elengednek téged, addig mérsz el, ameddig a hited elenged.

Nem kellene soha olyan kijelentéseket tenned, hogy nekem soha nem lesz ilyen autóm, nekem soha nem lesz ilyen házam, nekem soha nem lesz ilyen áldott kapcsolat, vagy olyan szolgálat, vagy bármi. Hány és hány ember mondja ezt! Azt gondolják, hogy én nem akarok nagyot, nem akarok sokat, mert én alázatos akarok lenni. Isten szemszögéből mennyire, de mennyire nem alázat ez! Amit Ő ad, az a minden képzeletet felülmúló áldás, amit Ő akar adni. Azt mondani erre, hogy én ezt nem fogadom el, ez minden, csak nem alázat!

7. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled.

Halleluja! Látom, kezdtek éledezni! Itt van valami, amit látnod kell és tudnod kell, és jó, hogyha észreveszed, hogy vannak ellenségeid. Sokan azért imádkoznak, hogy semmilyen problémám ne legyen, semmilyen nehézség, semmilyen ellenség, soha senki rosszat ne mondjon rám! De a Biblia itt nem ezt mondja. Azt mondja, hogy vannak és lesznek ellenségeid, nem mindenkinek fog tetszeni az, amit csinálsz, ahogy éled az életedet, az sem, hogy Krisztusban vagy, az sem, hogy ezt még ki is mondod, meg áldottnak mondod magad.

Nem arról szól az Ige, hogy áldott vagy, mert az ellenségek még a közeledbe sem mennek, hanem azt mondja, hogy az ellenségek rád rontanak. Fel lehet erre készülni? Fel. Hadd jöjjenek, hét úton mennek a másik irányba! Egy hozzáállás, ezt ígéri az Ige neked. Ez nem csak egy ígéret, ez egy beteljesült dolog, hogy megnyilvánuljon mindannyiunk életében teljesen.

Istentől a legjobb a tiéd! A legjobb, nem a másodosztályú. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak. Azt mondja a Biblia, hogy reád támadnak az ellenségek. Ezt nem akartad hallani, de azt biztosan akarod hallani, hogy hét úton futnak el előled. Nem tudom, hogy ember hogyan tud hét úton szaladni, de nem ez a lényeg. Ez egy nagyon erőteljes kijelentés. Ugyanakkor én úgy hiszem, hogy itt az ellenség nem csupán egy személy, aki ellened támad, hanem lehet az ellenséged a stressz, a nyomás, az aggodalom, a hiány, vagy a fájdalmak vagy bármi, ami ellened támad. Minden, ami ellened támad, az ellenség. Minden, ami megpróbál téged a hitedből kiüresíteni, az ellenség. Mindaz, ami azon munkálkodik, hogy levegye a figyelmedet arról a Krisztusról, aki benned él, az ellenség. Tehát a stressz is, meg az aggodalom, meg a hiány is mehet, amerre akar. Egyik sem lesz eredményes, és nem dönt le téged a lábadról semmi sem. Ez az enyém – mondd! Ez az enyém! Ez az enyém! Ésaías 54-re, ha lapozol, a 17-es verset olvasom. Sokat használt Ige, sokan ismeritek, itt is van valami nagyon figyelemre méltó.

Ésaías 54,17.

17. Egy ellened készült fegyver sem lesz jószerecsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoyztatz: ez az Úr szolgáinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tölem van, így szól az Úr.

Szeretném ezt felolvasni az Egyszerű fordítás szerint is. Így hangzik:

Ésaías 54, 17. Egyszerű fordítás

17. De az ellened készült fegyverek mind kudarcot vallanak. Az ellened szóló vádaskodásokat mind meghazudtolod. Mert ez az Örökkévaló szolgáinak az öröksége, hogy magam szolgáltatok nekik igazságot! – mondja az Örökkévaló.

Ő maga szolgált nekünk igazságot! Halleluja! Olyan jó ez, nem? Olyan jó áldottnak lenni! Olyan jó megérteni, hogy nem érdemeljük meg, de mégis a miénk! Olyan jó ez!

Itt megint fölhívnám a figyelmedet valamire. Az Ige azt mondja, hogy készülnek ellened fegyverek. Vannak és készülnek, emberek készítenek ellened fegyvereket. Sokszor az ellened szóló fegyver nem más, mint a vád, a kárhoyztatz, és a hazugság. De ha felkészült vagy, azt mondja itt, hogy az ellened készült vádaskodásokat mind meghazudtolod. Ez egy nagyon jó megfogalmazás!

Te leszel az, aki azt mondod neki, hogy hazudsz! Az Úr odaáll melléd, és a te jogodat, a te igazságodat felhoyzza. Halleluja! Dicsőség ezért Neki! Menjünk vissza az 5Mózes 28-ra, és szeretném a 2-es verset újra felolvasni, mert szeretnék erről nondani még egy pár gondolatot, egy pár dolgot, amit jó, ha a szemünk előtt tartunk.

5Mózes 28,2.

2. És reád szállanak mindez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára.

Tudod, hogy az eredeti héberben a „megteljesednek rajtad” kifejezés felett mi szerepel? Nem teljesen ez, a Károli így fordította, nem tudom, hogy miért. Megnéztem az eredeti hébert is, meg sok angol fordítást is, és bizony itt az a szó szerepel a héberben, ki tudjuk vetíteni, meg sem próbálom kiejteni a szót, de azt jelenti, hogy utolér, elér. Az a szó, hogy megteljesednek rajtad az áldások, úgy lenne helyes szó szerinti fordításból, hogy utolérnek az áldások. Megteljesednek rajtad az áldások, elérnek az áldások. Érintkezik, hozzáér, eljut, elér valahova, valaméddig, képes valamire, képes biztosítani valamit, ez a szónak a komplex jelentése. Károli ezt úgy fordította, hogy megteljesednek, de ez az utolér, és elér téged az áldás, ez számomra rendkívuili módon kifejező.

Gondolj bele ahhoz, hogy valami utolérjen téged, ahhoz hol kell, hogy legyen az áldás? Mögötted, mert ha előtted van, akkor nem tud utolérni. Ha az áldás utolér téged, és figyelj, mert itt Isten elhelyezett egy bölcsességet a számunkra, és ezt meg kell látnod. Milyen irányba kell nézned? Előre, és ott nem az áldásaid vannak. Az áldásaid mögötted vannak. Mit mond ezzel itt Isten Igéje? Hogy nem az áldásaidat kell neked mindenképpen megszerezned, nem arra kell nézned! Ahogy jöttem most fel ide a színpadra, mielőtt kezdtem prédikálni, most ugrott ez be, mert mindig el szoktam mondani, hogy Uram, menj előttem és én követlek Téged! Tudtam, miről fogok prédikálni és azonnal jött a megértés, hogy az áldások meg jönnek utánam. Ilyen hármásban, szendvicsben vagyok. Így van ez veled is, ha megérted ezt, hogy az Úr van előtted, te pedig követed Őt, és Őrá nézel, az Úrra nézel, az áldások pedig követnek, utolérnek, és megteljesülnek rajtad.

Mi az, amit sok ember csinál ehelyett? Leveszi a tekintetét Jézusról, és nézi az áldásait. Megy az áldásai irányába, azok meg távolodnak, mert nem abba az irányba néz, ahova kellene. Neked nem az áldásaidat kell keresned, kutatnod, hogy hogyan lehetnék mindnél áldottabb, neked az Urat kell keresned! Jézus azt mondta: keressétek először Istennek országát, és minden megadatik nektek. (Mát. 6,33) Ugyanerről beszélt.

Olyan gyönyörű összefüggések vannak a Bibliában. Annyira szeretem az Igét! Annyira szép, annyira gyönyörű! Több ezer év telt el, míg ez a két kijelentés le lett írva Mózes és Jézus között. Annyira összevág és összepasszol, minden összepasszol. Minden! Annak ellenére, hogy vannak dolgok, amik úgy tűnnek, hogy nem akarnak egymásba kapaszkodni, mintha ellentmondás lenne, de majd erről is lesz szó. Még egyszer hangsúlyozom, mi nem üldözzük az áldásokat. Nem merülünk ki abban, hogy az áldásokat üldözzük és keressük. Sok ember kifárad a munkájában, a szolgálatában, a tevékenységeiben, a cselekedeteiben, mert áldásközpontú akar lenni úgy, hogy ki akarja magának munkálni, és addig teszi, míg el nem éri ezt vagy azt. De az áldások követnek minket, az áldások üldöznek és az áldások nem tudnak elhagyni sem, mert a miénk. A mi dolgunk az együttműködés, hogy együttműködjünk Istennel, együttműködjünk a Szent Szellemmel. Azt tegyük, amit Ő mond, arra menjünk, amerre Ő mondja, hogy menjünk. Amerre a Szent Szellem fordul, én arra akarom követni. Te is, ugye?

Ő gondoskodott az áldásról, hogy azok megnyilvánuljanak. A legjobb hely, ahol lehetsz az életedben, az Isten tökéletes akarata. Mert ott bőséged van, védelmed, ellátásod van, mindened van, ha Isten akaratában vagy. Ezt keresd, ezt kutasd, tekints Jézus arcára, ne arra, hogy hogyan lesznek kifizetve a számláid! Nem az elvakult, túlbuzgó szélsőségről beszélek, hogy ne menj el dolgozni, mert nem kell foglalkozni csekkekkel. Természetesen nem erről van szó. Érti mindenki biztosan, hogy miről beszélek.

5Mózes 28,8–13.

8. Áldást parancsol melléd az Úr a te csüreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad néked.

Megint oda lyukadtunk ki, hogy áldást parancsol melléd az Úr a te csüreidben és mindenben, amire ráteszed a kezedet. Nevezzük ezt a munkádnak. Amibe belekezdesz, amit Isten mond neked, hogy csinálj, azt Ő megáldja. Sokan úgy szeretnének áldást, hogy nem akarnak tenni semmit. De akkor nincs Istennek mit megáldania! Ha nem szeretsz dolgozni vagy nem akarsz dolgozni semmit sem, akkor hiába várod, hogy Isten legjobb áldásai megteljesedjenek rajtad. Ő azt tudja megsokszorozni, amibe időt, energiát befektetsz. Ha a semmit teszed, akkor azt a semmit sokszorozza meg számodra. A semmi megszorozva a sokkal, az mennyi? Semmi. Ha sok mindent teszel az Ő királyságában, az Ő érdekében és sok mindent megteszel abból, amit Ő mond neked, akkor abból mi lesz számodra? Egy megsokszorozódott áldás. Itt a kulcs, hogy hogyan legyünk áldottak! Az egyik, legalábbis.

Én úgy gondolom, hogy egy kicsit beszéljek kézzelfogható dolgokról, sokkal jobb dolog valahol kevés pénzért dolgozni, mint otthon ülni a segélyt várva. Most csak egy példát mondtam, nem arról beszélek, amikor valaki beteg vagy nincs lehetősége bármi miatt

dolgozni. De amikor lenne lehetőség dolgozni és kapnál érte, mondjuk, nyolcegységnyi fizetést, a segély meg tizenkét egységnyi lenne, azt mondanám, hogy akkor otthon maradok, hiszen nem többet keresek, ha segélyből élek? De Isten ezt nem tudja megáldani! A semmit nem tudja megáldani. Érted a gondolkozásmódot? Inkább dolgozz kevés pénzért, amit Isten megáld és megsokszoroz, akkor el fogsz jutni arra, hogy a segély sokszorosát fogod megkapni, mintsem amikor csak segélyből tengeted az életedet. Mert vannak ilyenek is, még keresztények között is, akik kéregetnek és kunyerálnak és nem hajlandóak dolgozni. Személy szerint én magam több ilyen emberrel beszéltem, találkoztam, egyszer-kétszer minimális segítséget nyújtottam nekik, utána pedig nem voltam hajlandó. Egyszerűen nem vagyok hajlandó Isten Igéje ellen cselekedni semmit sem! Nem vagyok hajlandó pénzt adni olyan embernek, aki egészséges, aki munkára fogható, de lusta. Támogatni ezzel azt, hogy benne legyen abban a helyzetben, amiben van. Ez teljesen Ige- és Isten ellenes dolog! Az, hogy te mit csinálsz a te pénzeddel, a te dolgod.

Egyébként szeretem az embereket támogatni, segíteni. Sokan vannak, akik rászorulók, segítsük és támogassuk egymást! Nem erről beszélek, hanem arról az esetről, amikor valaki nem akar dolgozni. Különbség van. Itt az Ige azt mondja, hogy áldást parancsol melléd az Úr a te csüredben és mindenben, amire ráteszed a kezed, a munkád, a vállalkozásod, a kerted, az otthonod, a saját magad környezete, a háztartásod, minden, amire ráteszed a kezed, azon áldás lesz. Még azon is, ha elkezded takarítani és nincs nagy felfordulás a házában vagy lakásodban. Isten megáldja. Megáld téged azon a földön, amelyet az Úr a te Istened ad néked. Valamire rá kell tenned a kezed, akkor Isten megáldja a kezed munkáját.

9. Az Úr felkészít téged magának szent néppé, amiképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az Ő útjain jársz.

10. És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéből neveztetel, és félnek tőled.

Itt most a hangsúlyt nem arra tenném, hogy az emberek félnek tőled, amit az Ige a végén mond, hanem arra, hogy megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéből neveztetel. Erre tenném a hangsúlyt. Most az áldásokról beszélünk, és ez az áldásokra vonatkozik itt, de úgy hiszem, hogy arra is vonatkozik, hogy az embereknek fel kellene ismerniük, hogy Isten áldása működik az életükben. Mondok még valami sokkal döbbenetesebbet: Isten azt akarja, hogy oly mértékben áldott legyél, oly mértékben megnyilvánuljanak az áldások a te életedben, hogy az emberek észrevegyék! Akarod azt, hogy az emberek észrevegyék, hogy te milyen bölcs vagy, milyen békességgel teljes vagy, mindig egészséges vagy, olyan jó ruhákban jársz, meg jó autód van? Amikor valakit tanácsolni kell vagy bátorítani, hozzád mindig lehet fordulni, mindig lehet számítani rád, tisztességes vagy, becsületes vagy, szavahihető vagy? Olyan embernek kellene lennünk, akiről az a hír járja, hogy mi szavahihetők vagyunk. Mindig azt teszed, úgy csinálsz, azt cselekszed, ahogy mondd. Ismersz olyan drága keresztény testvérünket, akiről ez nem mondható el? Ez nem jó, hogy így van, hogy ismersz ilyeneket. De nem lefelé akarok húzni senkit sem, hanem felfelé.

Te vagy az, akin meg kellene nyilvánulnia Isten áldásának. Erre van lehetőség. Mindegy, hogy milyen helyzetben voltál idáig, nem a múltad határozza meg a jövődet. Nem az határozza meg, hogy ebben az évben, a következő években hova juthatsz el, hogy mi volt öt, tíz, vagy akárhány évvel ezelőtt, hanem az, hogy most mit teszel, most milyen magokat vetsz el, most hogyan kezded el működtetni Isten királyságát az érdekedben. Ahhoz idő kell, hogy az áldások megnyilvánuljanak az életünkben. Isten legteltesebb áldásai, a legbőségebb dolgok nem nyilvánulnak meg újjászületésünket követően azonnal. Van, ami csak öt vagy tíz év múlva. Vannak dolgok, amikre én tizenöt-tizenhét évet vártam, hogy nyilvánvalóvá váljon az életemben. Még most is van egy csomó dolog, ami előttem van, ami még nem vált nyilvánvalóvá. Megyünk előre, mert idő kell ahhoz, hogy a gondolkodásunk megváltozzon. Idő kell ahhoz, hogy az ember eljusson oda, hogy milyen szívvvel, milyen módon vessen magot

és idő kell ahhoz, hogy az ember arasson. Nem arról van szó, hogy bárkit vádolnék, hogy kárhoztasd magad, hogy a szomszédjaim még soha nem mondták rám, hogy áldott vagyok, akkor én most rosszul érzem magam? Nem kell, hogy rosszul érezd magad! A tegnap elmúlt, ma hallasz erről, van egy új kezdet, új év van egyébként is, megyünk előre. Célegyenest előre igyekszünk, ahogy Pál apostol mondta. Nem automatikus az áldások megnyilvánulása.

Itt megint egy fontos ponthoz érkeztünk ma. Az, hogy megnyilvánuljanak Isten áldásai az életedben, nem automatikus. Az, hogy áldott vagy, Isten megáldott téged és az Ő jókedve, kegyelme és bősége van feletted, ez automatikusan hozzád jár attól a pillanattól kezdve, hogy újjászülettél. De hogy megnyilvánuljon, hogy kézzelfogható legyen, ehhez bizonyos dolgokat tenned kell. Nem a cselekedetek evangéliumáról beszélek, hanem a hit cselekedeteiről. Olvassuk tovább, ez nagyon fog tetszeni.

11. És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt.

12. Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezdednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt.

Mit kell ehhez még hozzáfűzni? Nincs okod az aszályra, nincs okod a panaszkodásra, nincs okod arra, hogy szegény legyél, nincs okod arra, hogy depressziós legyél és igazából nincs okod a kifogásokra sem. Ha Isten ezt adta oda neked és vele együtt mindent odaadott, akkor mi az, ami gátolhat? Ki vagy mi az, ami minket hátráltathat? Esőt ad nekünk, ez a termés körforgás szerinti megújulása, hogy mindig jön hozzánk a folyamatos áldás. Az áldás megnyilvánulása az eső a Bibliában sok helyen.

13. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat;

Ha nem ezeket tapasztalod, akkor nem kell alávetned magadat azoknak a dolgoknak, amelyek ellened vannak. Itt az, hogy „fejjé tesz téged az Úr és nem farkká” azt is jelenti, hogy képes vagy arra, hogy feljebbvaló, előbb való legyél a saját életedben és te hozod meg a döntéseket, nem mások hozzák meg helyetted. Nem a pénztárcád hozza meg a döntést, hogy mit eszel vacsorára, hanem te vagy a fej a pénztárcád fölött és te mondd meg, hogy mit eszel vacsorára. Amikor az Ige így fogalmaz, hogy fejjé tesz téged és nem farkká – a fark hátul van. Szokták mondani azt a szép, magyar közmondást, hogy nem a fark csóválja a kutyát, hanem fordítva. A feljebbvaló, az előbb való az, ami vagy és lehetsz. A saját életedre gondold, ne arra, hogy mások felett uralkodsz, nem erről szól ez az igevers!

Ugyanakkor bizonyos értelemben az előrehaladás Isten szándéka. Amikor befolyásod van, tekintélyed van, amikor mások odafigyelnek rád, amikor mások szemében a te véleményed igenis számít. Mi ez, ha nem feljebbvalóság, nem előrébb valóság? Olyan ember akarsz lenni, akire a környezeted odafigyel, hogy mit mondasz? Vagy olyan, aki teljes mértékben jelentéktelen minden körülötte levő ember megítélésében? Mert az Úr itt azt mondja, hogy feljebbvalóvá teszek téged, előrébb valóvá. Kezded érteni, hogy az Istentől jövő áldás és az, hogy Ő mit akar velünk, sokkal mélyebb, sokkal magasabb, sokkal bőségesebb, mint amiről idáig elképzelésünk volt? Az Őtőle jövő legtöbb és a legjobb minden képzeletünket felülmúlja. Minden képzeletünket felülmúlja az, hogy Isten milyen mértékben akarja, hogy áldottak legyünk.

Jövő héten fogok arról beszélni, hogy mi a hamis alázat, ami pont ez ellen van. Mert van a Bibliában több példa olyanokról, akik előre jutottak, akik meggazdagodtak, uralomra jutottak és királyok lettek, például. A sok áldás megnyilvánulása miatt nem tudták ezt helyesen kezelni és belebuktak vagy elbuktak. Például Dávid fia, Salamon. Sok példát lehetne mondani, de ez nem jelenti azt, hogy Istennek nem akarata és nem szándéka az áldások megnyilvánulása.

Ha újjászületett vagy, akkor ne próbálj meg áldott lenni, hanem mondd azt, hogy én áldott vagyok! Ez nem próbálkozás kérdése, én nem próbálok áldott lenni. Nem próbálok sikeres lenni, hanem sikeres vagyok. Én nem próbálok győztes lenni, győztes vagyok. Én győztesnek születtem. Akkor is ki merem ezt jelenteni, így bele a nagyvilágba, ha valaki ezt nem érti. Én győztesnek születtem. Mikor születtem győztesnek, mikor anyám méhéből megszülettem x évvel ezelőtt? Nem, akkor születtem győztesnek, amikor újjászülettem. Amikor Krisztusba belekeresztelkedtem, a megigazultság ajándékát kaptam és beleszülettem abba, ami az Övé, és az most már az enyém is. Alanyi jogon hozzám jár a siker. Alanyi jogon hozzám jár a győzelem.

Egy fricskát hadd tegyek bele. A szilveszteri ifjúsági táborban volt egy-két alkalom, amikor többen társasjátékoztunk. Számomra valami vadonatúj társasjáték volt, talán kilencen voltunk az asztal körül, és én kijelenttem az elején, hogy én győztes vagyok, győztesnek születtem. Elkezdtük a játékot és a végén az volt a döbbenet, hogy azt mondták az ifjak, hogy rekordot döntöttem a negatív pontok megszerzésében, ilyen még nem volt, hogy valaki ilyen rosszul az utolsó helyen végezzen. De én akkor is győztesnek születtem! Egy játék nem veheti el a kedvemet, ez egy tény, nem emiatt vagyok győztes vagy vesztes. A játékban nem győztem, de volt olyan másik játék, amit megnyertem, már nem tudom mi volt az, de nem azért vagyok győztes, mert megnyertem egy társasjátékot. Értitek, ugye? Én győztesnek születtem! Én sikerre születtem! Alanyi jogon hozzám jár. Az áldások nem érvényesülnek maguktól, mint ahogy a jogaid sem érvényesülnek maguktól. Nagy igazság van abban, hogy a panaszkodás nem fogja előmozdítani az áldások megnyilvánulásait. Van, amikor harcolnunk kell a jogainkért és van, amikor harcolnunk kell azért, hogy érvényesítsük azt, ami a miénk. Ha hanyatlást tapasztalsz bármely területen, azt nem kell elfogadnod véglegesnek. Van úgy, hogy ideiglenesen, átmeneti időszakban nem az van, mint ami volt előtte, de ez nem végleges, Istennek nem az a szándéka, hogy abban járjál. Ő arra teremtett téged, hogy áldásokban járjál, folyamatos áldásokban. Ez sokkal jobb, mint amikor történik veled egy-két csoda.

Legutóbb volt erről szó, hogy egy csoda után előbb-utóbb minden visszaáll a természetes törvények szerint az életünkben. Az a Lázár, akit Jézus feltámasztott egy hatalmas csodával, pár év múlva újra meghalt. Csoda történt? Hatalmas! Kétezer évvel ezelőtt történt és még ma is beszélünk róla. Isten ereje volt ez? Isten dicsőséges megnyilvánulása volt? Hogyne! Ma is történnek velünk csodák és ez jó, és akard és kívánsz a csodák megnyilvánulásait a saját életedben, meg mások életében! De mondom neked, hogy sokkal jobb Isten folyamatos áldásaiban élni, mert a csodák legtöbbször akkor jönnek, illetve akkor van rájuk szükséged, amikor bajban vagy. Amikor valami krízis van, amikor valami fájdalom van, vagy valamiféle válsághelyzetben van az életed, akkor szükséged van egy csodára. Nem jobb az, ha nincsen szükséged csodára, mert olyan áldott vagy?

Azért jó, ha nagyon áldott vagy, mert csak azt tudsz adni másoknak, amivel te rendelkezel. Semmivel nem tudsz többet adni, mint ami neked van. Annyi megértést, annyi kijelentést tudsz adni, amennyivel te rendelkezel. Annyival tudsz támogatni anyagilag másokat, amennyi pénzed van, nem tudsz jobban. Hiába akarnád azt mondani, hogy úgy a szívemen van, hogy az utcában levő összes ingatlant, ami eladó, mind meg akarom venni a gyülekezet számára! Azt mondom, hogy szíved, lelked rajta, halleluja! De nincsen, csak hatszáz forintom! Jó, benne van a szíved, tudom, de mennyivel jobb, ha nem hatszáz forintod van, hanem sok. Nem akarok számokat mondani, hogy mennyi, mert itt nagy számokról van szó és sokan ezt nem tudják helyesen kezelni. Azért lássuk be, hogy Magyarországon vagyunk és gyülekezetben. Nem mindenki gondolkodása van ott, hogy „én áldott vagyok”. Ti igen, de ezt az üzenetet nem csak ti hallgatjátok. Az emberek nem mernek nagy számokról gondolkozni vagy beszélni, mert félnek a megítéléstől, de szerinted, ha áldott vagy, ha Isten megáld mindenféle földi jóval, azt szégyellni kellene? Röstelkednem kellene az miatt, hogy áldott vagyok, mert Isten megáldott és megnyilvánul az életemben és van rajtam egy jó ing? Van, akinek ez is szúrja a szemét. Kereszténynek mondja magát az illető és beír egy olyat, hogy nézzétek meg,

milyen ingben prédikál, biztos a gyülekezet tizedeiből, őket megkopasztva szerezte meg magának! Mondta ezt éppen akkor, amikor egy háromezer forintos ing volt rajtam, ami nem különleges, hanem egyszerű. Ha áldott vagy és bölcs, akkor az ilyen emberekkel nem állsz le vitatkozni. Nem veszed a fáradságot sem, én legalábbis nem. Most nektek elmondtam, talán két éve volt egy ilyen kedves kommentelő, aki végignézte az alkalmat és ez volt a legnagyobb problémája velem, hogy milyen ing van rajtam. Keresztény, aki aztán ostorozza az összes gyülekezetet és mindenkit.

Miért beszélek erről? Miért mondom ezt? Azért, hogy magamra irányítsam a figyelmet vagy arra a másik illetőre? Egy áldott gondolkodású embernek nem az forog a középpontban, hogy állandóan keresse a másikban a hibát. Nem az jár folyamatosan az elméjében, hogy hogyan lehetne kiigazítani a másikat, mert észrevettem benne bizonyos rossz dolgokat. Mindannyian tudtok mondani olyan dolgokat rólam, amik nem szépek és nem helyesek és nem jók. Mégsem teszed vagy legalábbis nem nagyon. De van, akinek semmi más mondanivalója nincs hozzád, csak ami veled nem jó. Nem tudja megdicsérni, milyen szép kék szemed van, nem tudja megdicsérni, milyen szépen fésülködtél ma reggel, milyen kedves mentolos illata van a szádnak ma reggel, vagy milyen szép cipő van rajtad. Nem ezt veszi észre, hanem azt, hogy nem rendesen borotválkoztál, vagy rosszul áll az inged, gyűrött az inged. Ha áldott vagy és az ilyen emberek megtalálnak, egy ellened készült fegyver sem lesz jószerecsés, mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem szellemiek hatalmaságok lerontására. Figyelj, mit mond itt az Ige a 2Korinthus 10,5-ben, hogy lerontván okoskodásokat, érveléseket! Itt harcolod meg sokszor.

Egy mondatnál zárom, még mielőtt befejezem. Amikor a zsidók a pusztában voltak, Istentől kaptak mannát. Ez egy csoda volt? Igen, egy csoda. Amennyire tudom, a Bibliában a leghosszabb ideig fennálló csoda. Általában a csodák rövid idejűek, de a leghosszabb időszakon keresztül, éveken át ott volt a manna minden reggel, minden nap, kivéve pénteken, hogy másnapra is legyen. De amikor beértek az ígért földjére, a tejjel mézzel folyó földre, ott nem kaptak már mannát. Vajon Isten őket visszafelé fejlesztette vagy kevesebbet adott, vagy pedig a tejjel mézzel folyó Kánaán a bőség földje volt? A bőség, a folyamatos áldások, a folyamatos ellátás földje volt a Kánaán. Ez is egy szemléltető példa arra, hogy nekünk itt kell birtokba venni azt, ami a miénk. Minket Isten nem a pusztaságba helyezett bele, hanem az ígért földjére. Megszabadított a sötétség hatalmából és átvitt az Ő szeretett Fiának országába. Mi ott vagyunk, birtokba kell vennünk az áldásainkat. Dicsőség Istennek! Egy-egy csoda megnyilvánul, sőt sok csoda megnyilvánul közöttünk, de sokkal jobb folyamatos áldásban élni. Ámen. Jövő héten folytatjuk. Dicsőség Istennek! Dicsérjük az Urat! Magasztaljuk Őt!

Atyánk, hálásak vagyunk Neked, amiért szóltál a szívünkhöz, amiért megértéseket kaphattunk, kijelentést a Te Igéből, vezettél engem a Te Szellemeddel. Atyánk, hisszük, hogy az elhangzott Ige a szívekbe hull, jó földre talál, megerősödik, felnő, először fűvet hoz, aztán szárba szökken, aztán kalászt, majd pedig beéri a kalászban a termés és gyümölcsözünk. Téged dicsőítünk minden egyes áldás megnyilvánulással. Legyen áldott a Te neved örökké! Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.